

Telegraful Român

Organ național-bis

2 ex. (Of.)

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Anul nou în Sibiu

În ziua primă a anului nou, în biserica noastră catedrală, s'a oficiat sfânta Liturghie, servind 4 protoiere și 2 diaconi. Predica ocazională a rostit-o părintele protoiereu Emilian Cioran, iar răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al catedralei, condus de prof. Timotei Popovici.

La serviciul divin a participat I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, toți ofițerii aflați în garnizoană, șefii autorităților civile și o mare mulțime de credincioși; iar înaintea catedralei, era postată o companie de onoare a Regimentului 90 inf., împreună cu drapelul și muzica militară.

După terminarea sfintei liturghii, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, înconjurat de preoții liturgisitori, a oficiat Doxologia cea mare, ridicând rugăciuni ferbinți către Cel Atotputernic, pentru toate câte a făcut nouă și cerându-i sprijinul și ajutorul Său pentru viitor.

La rostirea rugăciunii pentru sănătatea și îndelunga viață a Majestății Sale Regelui nostru *Mihai I*, muzica militară a intonat Imnul spre rugăciune

După ieșirea din sfânta biserică, dl General *Daschievici* a adresat trupei, cuvinte de îmbărbătare și urare de intrare într'un nou an, încheind cu urări de Să trăiască Majestatea Sa Regele *Mihai I*, Augusta Familie Regală și Înalta Regentă. Muzica militară a intonat Imnul Regal. A urmat apoi defilarea trupei.

După terminarea acestor festivități, conform vechiului și frumosului obicei, ca în ziua de anul nou să se aducă mai întâi felicitări capului bisericii noastre, reprezentanții armatei, șefii autorităților civile și fiii sufletești ai I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru *Nicolae*, s'au prezentat în număr mare, în salonul de recepțiuni al reședinței mitropolitane, pentru a aduce Înaltului Ierarh urări de bine din prilejul intrării în anul cel nou, și a-l asigura de devotamentul, stima, alpierea și iubirea fiască.

S'au prezentat mai întâi dl general *Daschievici* înconjurat de dnii ofițeri superiori. În cuvinte bine simțite, dl general, roagă pe I. P. S. Sa, să primească expresiunea sincerelor sentimente ale Corpului ofițeresc VII Armată, dorindu-i dela Dumnezeu, mulți și fericiți ani spre gloria bisericii, a Familiei Regale și a țării românești.

Dl prefect județean, *Dr. C. Ștefan*, a exprimat I. P. S. Sale urările de bine la intrarea în noul an, în numele Înaltului guvern și al județului Sibiu; iar dl primar *Dr. Goritz* l-a felicitat în numele tuturor cetățenilor orașului nostru.

În numele intelectualilor și a tuturor fiilor credincioși din sediul mitropoliei noastre, părințele consilier mitropolitan *Dr. V. Bologa*, a adresat I. P. S. Sale, următoarele cuvinte:

Înalt Prea Sfințite Părinte!

În pragul unui an nou în viață, am grăbit cu mic cu mare, să aducem Înaltului Arhipăstor al bisericii noastre, întâi de toate, respectuoase felicitări și urări de *An nou fericit!*... Apoi, să mulțămim bunului Dumnezeu, că ne-a învrednicit, să avem în fruntea noastră în plină vigoare și energie de muncă bărbătească, un luminat părinte, ca cărmuitor și oblăduitor al sfântului așezământ al bisericii noastre strămoșești.

Înălțăm imnuri de laudă pronică cerești pentru acest dar, în urma căruia, cum pretutindeni se resimte, un duh nou se revarsă în întreg cuprinsul bisericii noastre. Duh nou, cu menire sfântă, de a frânge obezile umilinței din trecutul mașter al bisericii și neamului nostru.

Astăzi, în plină libertate națională și legiuită ocrotire a Statului român, dorim aceeași libertate și aceeași legiuită ocrotire pentru toate bisericile Domnului de pe acest pământ al României. Pentru că suntem aceiași fii ai lui Dumnezeu și aceiași frați-cetățeni ai Statului, deci același drept și pentru bunurile morale și materiale. *Suum cuique*, ziceau străbunii Romani, și noi ținem mult la acest adevăr și dreptate.

În acest spirit ați ostenit și ați muncit Înalt Prea Sfințite, pentru izbândă demnității omenești, creștine, și pentru prestigiul bisericii noastre

de răsărit, leagănul și pavăza poporului român. În aceasta muncă sfântă Vă urăm desăvârșită izbândă și Vă rugăm, să binevoiți a-ne socoti întotdeauna, între cei mai devotați fii credincioși ai bisericii și ai Înalt Prea Sfinției Voastre.

Mulți fericiți ani, Stăpâne!

La această cuvântare, urmată de călduroase aclamațiuni, la adresa I. P. S. Sale, — I. P. S. Sa, a răspuns prin o remarcabilă cuvântare, ale cărei idei principale, le redăm sumar în următoarele:

Domnule General, Domnule Prefect, Prea stimați și prea iubiți domni și frați,

Ne găsim în pragul unui an nou.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate câte ni le-a dat în decursul anului trecut și-L rugăm ferbinte să-și reverse darul și binecuvântările Sale asupra noastră în anul cel nou.

Moștenirea ce ni-a rămas de la anul trecut pentru anul cel nou se cuprinde într'o serie întreagă de probleme mari și importante, dela a căror rezolvire atârna prosperarea țării și a poporului nostru. Nu e nevoie să le specific, fiind cunoscute și intrate în zbuclumul vieții de toate zilele.

În fața lor, cu cât se prezintă mai grele și mai apăsătoare, ni se impune datoria de a ne strânge rândurile și de a ne înfrăți simțimentele și puterile pentru a nu lăsa să sufere întru nimic binele obștesc. Prea s'au încuibat în viața noastră publică învrăjbi și împărecheri cari fac să se irosească atâtea forțe în lupte deșerte, în loc să fie folosite pentru o operă constructivă, de care avem nevoie atât de imperativă.

Din pragul acestui an nou fac apel la clerul și poporul nostru, să dea nou avânt dragostei și alipirii sale către sfânta noastră biserică, către învățăturile și așezămintele ei. Căci numai prin duhul evangheliei se poate întrona acea pace și bunăvoință, acea atmosferă morală, care cheazășulește progresul sigur și trainic al unui popor.

Mulțumindu-Vă pentru simțimentele ce mi le-ați exprimat, fac calde urări de sănătate și prosperare pentru toți, în noul an.

Rog Cerul să ocrotească Țara noastră, gloriosul ei Tron și pe scumpul nostru Rege Mihai I! Întru mulți ani!

Din motiv, că P. S. Sa părintele vicar Vasile, în ziua de anul nou era suferind, intelectualii Sibiului nu s'au prezentat de astădată conform obiceiului și la P. S. Sa, spre a l felicita în persoană, ci l-a felicitat în scris. Ținem însă să amintim, că P. S. Sa s'a reînșănătoșat.

Botezul Domnului în Sibiu

Pe un timp admirabil de iarnă domoală, praznicul Arătării Domnului s'a serbat și în anul acesta în centrul Mitropoliei noastre cu deosebită solemnitate și paradă militară.

Întreg orașul avea aspect de sărbătoare, pavoazat și împodobit cu drapele naționale.

După celebrarea sfintei liturghii oficiată în catedrală de P. S. Sa Arhiepiscopul Vasile cu mare asistență, la ora 11 procesiunea a pornit dela biserica catedrală prin strada Mitropoliei spre piața Regele Ferdinand.

Înainte mergea muzica militară, care atât la mergere cât și la întoarcere a cântat imnuri religioase; urma corul mixt al catedralei, praporii, preoțimea celebrantă, apoi sub baldachin I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, îmbrăcat în mantia arhierescă cu mitra și cărja.

După baldachin urmau domni Generalii cu ofițerii din garnizoană în frunte cu dl General *Panaitescu*, noul comandant al Corpului VII de Armată și autoritățile civile în frunte cu dl prefect județean *Dr. C. Ștefan* și un mare număr de credincioși.

În Piața mare, frumos decorată cu drapele naționale, erau postate trupele garnizoanei din Sibiu.

În mijlocul pieții, era așezat un podiu pe care I. P. S. Sa a oficiat slujba sfințirii apei.

În față erau ridicate trei cruci din blocuri de gheață.

Întreaga piață era ocupată de un imens public.

În decursul serviciului divin, când I. P. S. Sa rostește ectenia pentru *Majestatea Sa Regele Mihai*, corul acompaniat de muzica militară a intonat Imnul Regal, iar la finea serviciului divin «În Iordan Botezându-Te Tu Doamne».

Apoi I. P. S. Sa a botezat cu apă sfințită pe cei prezenți. Au fost botezați mii de oameni.

După aceea a urmat defilarea trupelor.

În decursul defilării I. P. S. Sa a stropit soldații și drapelul cu apă sfințită.

Intorcerea la catedrală a urmat tot în ordinea în care a purces procesiunea la biserică.

În biserică I. P. S. Sa, după terminarea serviciului divin, a distribuit anafora și a împărțit binecuvântarea.

Se apropia ora unu când I. P. S. Sa a fost condus din partea preoțimii celebrante la rezidența sa.

Roadele unei noi orientări culturale în biserică noastră

Este lucru știut că sânt acum veacuri împlinite de când popoarele mai tinere, popoare cu o tradiție culturală mai limitată, stau sub influența culturai și civilizației apusene. Faima acestei culturi — mai ales în zilele noastre — a ademenit atât de mult, încât astăzi fiecare națiune își are tineretul trimis să se adape la izvoarele ei.

Stăpânirea aceasta culturală ne este explicabilă, dacă avem în vedere că în nici o altă parte a lumii nu se face atâta lumină în jurul problemelor, că nici unde airea nu se stăruie așa de mult asupra obiectivității științifice ca tocmai în aceste centre de cultură din apusul Europei.

Adevărul științific stă înaintea tuturor celorlalte preocupări, și deaceia munca intensă a atâtor generații a rodit atât de frumos și atât de bogat.

Roadele binefăcătoare ale acestei influențe se resimt pe toate cărările vieții, și cine ar putea să măsoare tot binele pe care această cultură l-a hărăzit până azi neamului omenesc de pretutindeni?

Cu toate acestea, îmi pare că un lucru totuși prea s'a uitat și prea mult timp s'a trecut cu vederea până azi.

Orientându-se toți oamenii de știință — prin urmare și teologii — numai spre luminile apusului, prea s'a uitat de ceace

ni-a dat orientul și de ceace putea să ne mai dea. Prea s'a uitat — și mai ales la noi — că cea mai neprețuită comoară pentru suflet, că cea mai de preț realitate în domeniul vieții spirituale, o avem din orient, și nu din apus. Prea s'a uitat că din răsărit s'a răspândit creștinismul în celelalte părți ale lumii, că răsăritul a dat pe cei mai «nebuni» apostoli pentru evanghelia Mântuitorului și că tot răsăritul este patria sfinților părinți.

Deci, izvorul cel mai bogat, cel mai curat, tezaurul cel mai prețios, care poate satisface și cele mai pretențioase preocupări teologice, în răsărit a luat ființă. Și eram obligați a nu uita acest lucru și a nu lăsa să se slăbească legăturile noastre cu orientul creștin, mai ales noi popoarele ortodoxe, popoare a căror gravitațiune trebuia să fie totdeauna spre leagănul creștinismului întreg. Noi, și mai ales noi, eram datori a desface vâlul veacurilor depus pe cea mai de preț comoară creștină, a o face cunoscută tuturor, a ne inspira din ea și mai ales a o face să strălucească cât mai viu în sufletele noastre.

Nu trebuia să alergăm în apus pentru a cunoaște opera Sf. părinți; nu trebuia făcut ocolul de a merge tocmai la cealaltă extremitate a pământului și a învăța limbile moderne pentru a putea gusta frumusețea clasică a primelor veacuri creștine, pentru a ne înfrupta din produsul spiritual al celor mai luminate minți și al celor mai calde inimi creștine.

I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Nicolae, cunosător al tuturor lipsurilor de care suferim, a înțeles necesitatea reluării strămoșeștilor legături cu orientul ortodox. Așa ne putem explica, de ce acum, în anii din urmă, Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, a trimis o seamă de tineri — dintre cei mai buni — absolvenți ai facultăților și academiilor noastre să-și

completeze studiile în răsărit. S'au trimis la studii în răsărit, și bine s'a făcut.

În fața noastră, ca popor ortodox, stă o problemă însemnată. Noi sântem chemați să facem să reînvie vechea cultură creștină răsăriteană, noi avem menirea de a face să strălucească ortodoxia în toată valoarea ei. Dacă rezolvăm această problemă în chip norocos, înscriem cele mai glorioase pagini în istoria bisericii lui Isus Hristos și aducem cel mai însemnat aport în istoria culturii omenesci.

Abia s'au întors dela studii tinerii cari au fost trimiși în orient, și roadele acestei noi orientări culturale încep a se întrevedea promițătoare, pline de lumină și bogăție.

E vorba de traducerea și publicarea în românește a dogmaticii profesorului dela facultatea de teologie din Atena, H. Andrutsos.

Profesorul H. Andrutsos e savant consacrat, om de știință cu reputație universală, iar dogmatica lui care tocmai acum se tipărește în tipografia arhiepiscopozană din Sibiu în traducere românească, e operă de valoare recunoscută de toți marii teologi de azi. Deci, literatura teologică românească se îmbogățește, prin traducerea acestei cărți, cu una din cele mai renumite opere ale contemporaneității. Valoarea acestei traduceri ne pare și mai mare, dacă avem în vedere simțitoarea lipsă a unei asemenea opere în limba noastră. Dogmaticile traduse ori prelucrate după dogmatistii ruși s'au epuizat, ori chiar dacă se mai găsesc pe ici pe colea, prin biblioteci, îmi închipui că ele nu au valoarea științifică superioară pe care o are dogmatica profesorului din Atena. Prin această operă H. Andrutsos înalță încă odată spiritul grec pe culmile speculației filosofice de odinioară.

Traducerea operei se face din partea tinerului profesor dela academia teologică «Andreiană» din Sibiu, Dr. Dumitru Stăniloae. Profesor tinar, însă cultura frumoasă agonisită la universitățile din țară, la universitățile din orient și din apusul Europei, precum și munca intensă de care-i capabil și pe care o depune cu atâta însuflețire, ne dă dreptul să nădăjduim că traducerea va fi reușită. Profesorul D. Stăniloae săvârșește o muncă însemnată prin traducerea acestei opere voluminoase, munca sa însă, este răsplătită în cea mai mare parte de mulțumirea sufletească pe care o poate avea: prețioasa sa muncă aduce bine nespus de mare bisericii noastre.

Am ținut să semnalăm în forma aceasta o lucrare care va aduce multă roadă în viitor. Ni-am exprimat în acelaș timp bucuria mare pentru asemenea orientări și începuturi frumoase, și ne place să nădăjduim că în viitor tinerii tot mai mulți cari vor fi trimiși să învețe limbile orientale și să se adape din adevăratul izvor al creștinismului, ne vor servi surprize tot așa de frumoase, încercând traducerea Sfinților părinți în românește.

Pr. S. Căndea

Nou abonament la Telegraful Român

Intrând, la 1 Ianuar 1930, cu ajutorul celui Atotputernic, în anul al 78-lea de apariție, invităm pe toți bunii noștri cititori să ne sprijinească și mai departe, să respândească organul acesta de publicitate în cercul cunoștințelor lor, câștigându-i cât mai mulți abonați.

Numele abonatului și domiciliul rugăm să scrie cât mai legibil.

Abonamentele se trimit la: Administrația ziarului Telegraful Român, Sibiu.

Redacția și Administrația.

FOIȘOABA

Pădurea

ce coboară pe costișă până în pragul casei, îmi îmble tot farmecul ei: răcoarea cu umezeala parfumurilor tari, freacățul ce pare un imn mai adânc decât gândul omului, cântecul păsărilor ce-și vestesc bucuria dragostei și verdețea ce mi sărută ochii obosiți. Dar darul ei cel mai de preț este îndemnul să-mi înalț sufletul spre lumina ta, Stăpâne, așa cum își înalță și dânsa toată ființa spre luminisurile cerului.

Și gândurile ce-mi înlunecau simțirea, încep să se lumineze, mtruite de vraja Necunoscutului. Urechea inimii ascultă pașii Stăpânului, ce trece pe vărfuri de munți și ființa nu l se înțioară. Ingenunche în vale, așteptând să fie atinsă de poala Dumnezeirii.

Un grat din alte lumi coboară în suflet propoveduindu-i: Mergi cărare îngustă! Eu sânt cu tine și-ți voi alina oboseala din vatra pământului. Sluga mea ești și te vei odihni în umbra îndurărilor mele. Z. SANDU.

Cuvânt funebrel

rostit la înmormântarea profesorului Pr. Aurel Popovici, de consilierul mitropolitan Traian Petrișor.

Intristată adunare, — Când toată lumea creștină se pregătea, să sârbătorească cu cuviință creștinească marele și luminatul praznic al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, când copiii și tinerii umbrau din casă în casă, ca prin îndatinatele colinde să vestească sosirea sârbătorii Crăciunului, atunci în casa acestei familii s'a coborât pe

neșteptate umbra durerii. În loc de bucurie, adâncă întristare s'a sălășluit în casa familiei preotului, profesorului și neuitatului nostru prieten Aurel Popovici. Il știam suferind în timpul din urmă, dar nu credeam, ca morbul să fie atât de înaintat, încât ranele sale să nu se mai poată vindeca. Tocmai de aceea conducerea bisericii și a școlii, pe care a servit-o, și noi prietenii, am fost adânc mișcați la vestea neașteptată a morții lui.

Viața și activitatea sa, de slujitor al altarului și pionir al culturii românești, i a atras recunoștința mai marilor săi și simpatia tuturor aceluia, cu cari a conlucrat în ogorul bisericii Domnului și al școlii românești. Drept aceea am venit și noi din depărtare, pentru-ca în urmele I. P. Sf. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae, și al Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc din

Sibiu, să depunem pe sicriul, care cuprinde rămășițele pământești ale preotului și profesorului Aurel Popovici, cununa cea nevesteșită a recunoștinței, pentru tot ce a făcut el în viață spre binele bisericii și a școlii noastre românești.

Născut la 1883 din familie de preot și crescut în duhul învățăturai lui Hristos, după terminarea liceului, mănât de îndemnul evanghelic primit în casa părintească, intră în seminarul teologic din Sibiu, după terminarea căruia la 1907 este ales și apoi horotonit preot, pentru-ca în această calitate să slujească biserica și neamul, la cari ținea cu deosebită dragoste și devotament.

Preotul și profesorul Aurel Popovici, aparținea unei generații de oameni însuflețită pentru binele și prosperarea neamului și pentru a cărei realizare, ei depuneau toate puterile lor sufletești și tot devota-

ZECE ANI DE ARHI-PĂSTORIRE. I. P. S. Sa Patriarhul Miron a împlinit zece ani de arhipăstorie în București. Din acest prilej înaltul Ierarh a primit felicitări din partea credincioșilor sfinteii noastre Biserici. In ziua de anul nou s'a prezintat la I. P. S. Sa membrii guvernului, în frunte cu dl Iuliu Maniu, care a felicitat pe jubilat. Ziarele din Capitală au publicat articole elogioase la adresa I. P. S. Sale din acest prilej.

Dorim înaltului Ierarh viață îndelungată și păstorie fericită.

Sărbătorirea I. P. S. S. Patriarhului

— Glas de presă —

Împlinirea a zece ani de când I. P. S. Patriarh Regent dr. Miron Cristea se află în fruntea bisericii ortodoxe române, — scrie Universul, — a fost prilej de obștească sărbătoare.

Intr'un stat, în care ortodoxismul s'a confundat cu însăși puterea de viață și rezistență a neamului, sărbătorirea aceasta capătă un sens deosebit. Omagiul cuvenit Arhipăstorului se restrânge asupra întregii biserici dominante, ridicată, în răstimpul celor zece ani, la rangul de patriarhie. Meritele înaintașilor bisericii, cari au purtat cu vrednicie cărja arhierescă, precum și credința drept măriturilor creștini, au fost răsplătite cu prisosință în anii de fericită păstorie a înaltului Patriarh.

S'a dat bisericii cinstea pe care merita s'o aibă într'o țară întregită, pentru care biserica și-a dat contribuția sa. Biserica, păstrătoarea credinței, unității de limbă și simțire românească, a grăbit procesul de unificare. Organizația unitară ce i s'a dat, i-a imprimat un ritm nou. Interesând colectivitatea mirenilor în treburile bisericești, biserica a devenit mai dinamică, și-a precizat mai temeinic rostul și necesitatea ei socială.

Și n'ar putea fi mai trebuitoare acțiunea bisericii, ca în vremea de

azi, în care se accentuează criza de spiritualitate.

Privind în urma celor zece ani și scrutând viitorul bisericii, cu prilejul omegiilor pe care i le-a adus clerul Capitalei, I. P. S. Patriarh Regent, și-a exprimat dorința, ca înfăptuirilor de până acum să adauge și altele, care să egaleze prestigiul la care a fost ridicată biserica română, în rândul bisericilor ortodoxe.

Să creeze un organ de știință teologică, în jurul cărui să se concentreze toți învățații bisericii noastre, ca să cultive știința ortodoxă pentru întreg Orientul. Să se facă apoi traducerea critică a canoanelor bisericii ortodoxe și a întregii opere a sfinților Părinți.

Sunt opere de mare valoare, a căror lipsă teologiei noastre o cunosc. Realizate aceste opere, ar constitui un îndreptar nu numai pentru biserica românească, ci pentru întreg ortodoxismul.

Primul Patriarh al țării și-ar lega numele de cea mai autentică operă ortodoxă.

Improprietărea unei biserici ortodoxe-române

Nedreptatea, cu care se face improprietărea bisericilor noastre ortodoxe, este așa de jignitoare, încât a fost obiect de discuție și în Congresul național-bisericesc din 1929, când s'a arătat, între altele, deposedarea de pământ și a parohiilor din Brateiu și Șeica-mare, în județul Târnava-mare.

Nedreptatea se continuă. Drept dovadă lasă să urmeze felul de improprietărea practicat față de biserica din *Buzd*, județul Târnava-mare.

Biserica aceasta n'avea pământ propriu cultivabil nici un stânjin. Autoritatea bisericii, în iubirea Sa părintească, cu 12 ani în urmă, prin concluzul de sub Nr. 918/1917 Ep. ni-a pus la dispoziție un agru, — proprietatea Sa, pe hotarul nostru, — ca din venitul acestui mic pământ — cam 1 jug. — să acoperim nevoile bisericii, fără alt venit și cu enoriași aproape toți zileri.

Sesiune parohială aveam 11 jug., date cu ocazia comasării, din grația conducătorilor comunei, și în lipsă de preot, în partea cea mai sterilă a hotarului, tot clasa 8.

Cu toate acestea, biserica comunei a progresat încetșor, făcându-și o modestă școală, achitând da-

toriile moștenite și acoperindu-și lipsurile curente.

După război, la exproprierea moșiilor prin reforma agrară, biserica noastră n'a primit nimic.

Pe la finea anului 1922, prin intervenții, ni s'a dat în arândă forțată, cu expresă punere în vedere de improprietărea:

a) Pentru trebuințele proprii bisericești 6 jug. 1360 st. fânaț foarte bun, clasa II, care ne aducea frumos venit;

b) pentru întregirea sesiunii parohiale 14 jugăre arabil și fânaț, de fertilitate problematică;

c) pentru școală 5 jug. arabil, pământ bun,

Și am fost — mulțumiți.

De atunci, adecă de 7 ani, am folosit terenurile susdescrise neconturbăți și în plină nădejde de improprietărea, așa cum s'au repartizat, — biserica a și făcut însemnat progres pe teren moral și material.

Acum ce să vezi?

Comisiunea de ocol pentru improprietărea Mediaș, compusă din: președinte Dr. Erich Schuller, consilier de curte de apel, I. Homescu, agronom regional, Vasile Fodor (unit) delegatul ministerului de agricultură și domenii, Romulus Crăciun impiecat și un inginer operator, un neamț, al cărui nume nu-l știu, fără a consulta pe preot, ca membru în comisiunea locală, a «binevoit» a ne deposeda de întreg terenul susdescriș și folosit 7 ani, și în 7 Decembrie 1929 sub Nr. 14 «marinimos» a ne improprietări:

a) pentru trebuințele propriu bisericești cu 4 jug. 1081 st. puțin arabil, ear partea cea mai mare necultivabil;

b) întregire la sesiunea parohială 8 jug. pământ sterp lăsat necultivat dela expropriere, caci nu s'a rentat a-l cultiva;

c) pentru cantori 2 jug. 1540 st. fânaț, numai rogoz și pipirig;

d) pentru școală, — care e a statului și în comună pur ortodoxă, — 5 jug. din care 2 sânt cultivabile, ear 3 absolut necultivabile.

Iar terenul avut și folosit 7 ani de biserica sub Nr. top. 1225, de 6 jug. 1360 st., fânaț clasa II l-au luat dela sf. biserică și dat pentru taurii satului; apoi, pământul folosit de școală, l-au destinat parcelării între țigani, — aceștia însă nu-l vor exploata, căci nu au cu ce, ci-l vor vinde, nu românilor, căci aceia sânt săraci, ci străinilor, cari abea așteaptă ridicarea la valoare a improprietării.

Am apelat, în timpul prescriș, această hotărâre jignitoare, la comisiunea județană, în care avem încredere, mai ales că dl consilier agricol V. H. Serdici, ni-a dat dovezi de multă bunăvoință, ear dacă și comisiunea județană, va aproba hotărârea comisiunii de ocol, nouă nu ne rămâne decât să regretăm, în scumpa noastră țară, «dreptatea» ce ni se servește.

Pr. G. Iacob.

Din durerile celor mic

— Soartea unui Orfelinat —

In 19 Decembrie... Zi tristă și geroasă de earnă... Un grup de studenți teologi din Sibiu, cu gânduri smerite, mergem la înmormântarea părintelui Ioan Druhora, la Boița.

Doritori de a vedea și cunoaște, găsim câteva clipe libere, în care mergem să cercetăm orfelinatul din marginea satului.

Nu pot uita tristul tablou ce ni s'a înfățișat, la intrare. O ceată de copii ofeliți, cu obrazii supti, cu buzele vinete, cu ochii fără strălucire, cu picioarele în ghetete fără clorapi, goi până deasupra genunchilor, tremurând — coborau dintr'o sală de cursuri în curtea institutului.

Cu figură străvezie, cu asea cuvântă și încetineală bătrânească în mers, — fără să strige, fără să sburde ca alții copiii — păreau niște chinăiți readuși de undeva earăș pe pământ.

Am încercat firește un profund sentiment de milă la privirea acestor nefericiți al nimănu și i-am întrebat de rostul, de viața lor.

O dsoară, cu multă cuvântă în glas și în mișcări, meditatoare a copillor cum spunea, — s'a scuțat zicând că a venit de curând și că nu e bine introdusă în tainele vieții din acel institut; — a chemat apoi altă dsoară.

Noi am rugat-o să ne permită să vizităm institutul; ear dsa ne-a condus bineșor într'o sală și ne a rugat să așteptăm. În curând intră în sală altă persoană și ne declară scurt că nu putem vizita orfelinatul decât cu «foaie» dela ministerul sănătății. Noi totuși stăruim: ca vizitatori fără intenții de control dorim să vedem orfelinatul.

mentul lor. Mănat de această credință, tinărul preot Aurel Popovici, își începe activitatea plin de idealism, stăbătut de râvnă puternică de-a face altora bine, însuflețit pentru o muncă apostolică în mijlocul parohienilor săi.

Lovitura sorții, ce l-a ajuns prin moartea prea de timpurie a soției sale, abia la 2 ani după căsătorie, i-a cizat adâncă rană în suflet, dar nu i-a stânenit însuflețirea de apostol și slujitor al Domnului. Nevoit să se împace cu soarta tristă și grea a văduviei, își concentrează atențiunea asupra îndatoririi sale de păstor sufleteș al turmei sale cuvântătoare și asupra grijilor, ce-i apăsu de-aici încolo umerii, de a-și crește unica fetiță, rămasă orfană de mamă. Ce-i cari au gustat amarul văduviei și cunosc greutatea, cu care este împreunată creșterea copiilor lipsiți de mamă, pot apreția greutatea, prin care a trebuit să treacă iubitul nostru de-

tunct în această viață pământească. Greutățile au fost mari, dar mare i-a fost credința în Dumnezeu și nebiruită i-a fost nădejdea în ajutorul Celui de sus. El, care propoveduia altora Evanghelia lui Hristos, cunoștea glasul chemător al lui Isus: veniți la mine toți cei-ce sântei osteniți și glasul plin de încredere al Fiului lui Dumnezeu: îndrăzniți, Eu am biruit lumea.

Străduința de apostol și credința adâncă a preotului Aurel Popovici, a aflat aprecierea cuvenită la forurile mai înalte bisericești atunci, când la anul 1910 a fost chemat de către Venerabilul Consistor arhidiecezan în centrul Mitropoliei noastre la Sibiu, pentru-ca în calitate de econom, duhovnic și profesor la seminarul Andreian, să-și pună la contribuție toată omenia sa, toată convingerea sa religioasă și toată dragostea sa pentru aceia, cari mai târziu erau să de-

vină împreună lucrători în via Domnului.

Aici, în seminar, a găsit o familie mai mare. Erau elevii seminariilor, pe cari i-a instruat în cele trebuințioase carierei lor și i-a povățuit cu iubire de părinte, pentru-ca să nu se îndepărteze dela lumina Evanghellei lui Hristos și să rămână pururea veghe trează și conștiencioasă în slujba propoveduirii cuvântului lui Dumnezeu. Foștii săi elevi pot mărturisii de destoinicia și priceperea fostului profesor, de dragostea de părinte a fostului duhovnic și de îngrijirea, de care i-au făcut părtași, fostul econom seminarial.

Când, după împlinirea idealului nostru românesc, țara a făcut apel la preoți și învățători, cerându-le să se înroleze în oastea acelorora, cari urmau să împlinescă posturile de profesori, la școlile românești, înființate în Ardealul desrobii, Aurel Popovici

a fost între cei dintâi, cari se simțeau chemați să între în slujba culturii românești din România întregită.

Astfel ajunge profesor la Școala Normală «Andrei Șaguna» din Sibiu, unde are prilejul să-și valorizeze cunoștințele și experiența. Despre activitatea-i dezvoltată la această școală sunt colegii lui, cari pot mărturisii cine a fost prof. A. Popovici.

Inainte de a-mi încheia aceste cuvinte, rostite în amintirea celui dispărut, să-mi fie iertat, să amintesc o lature frumoasă a ființei lui, care l-a făcut plăcut și care i-a adus multă simpatie în cercul acelorora, cu cari a convenit el. Este bunătatea inimii sale, care l-a caracterizat și simțămintele de adevărată prietenie, ce l-au egat de toți colegii și prietenii lui. Zilele petrecute împreună, ne vor rămânea totatătea momente de neuitată amintire prietenească. Firea lui optimistă, adeseori ne-a făcut pe noi

— Nu, domnilor, ni se răspunde, nu se poate! La noi nu intră oricine: domnul director nu i acasă!..

Am plecat cu expliabilă senzație de nemulțumire și bănuială.

Câteva ore mai târziu, ni s'au comunicat unele informații, asupra «misteriosului» local. Persoane dintre cele mai de cinste din comună ni-au afirmat adecă următoarele:

De un an și ceva, decând a venit în fruntea orfelinatului un domn, Stelian Constantinescu, profesor de pedagogie, s'a schimbat întreg personalul institutului: toate posturile au fost încredințate unui personal feminin. Se procedează aspru cu copiii. Mijloacele de «educație» sânt: bătaia și retragerea mâncării pe o zi sau mai multe. Copiii sânt îngroziți la culme.

Di Constantinescu, ni se spune, a venit aici fără avere; — acum dl director are automobil și trăiește în belșug. — iar copiii în mizerie...

Scriu acestea pentru cei cari, cercetând, pot să lovească răul și să-l curme. Scriu, ca să se știe că sânt undeva dureri, peste care lumea trece fără să le cunoască, — dar care sânt ale noastre și cer să fie alinate fără întârziere. Scriu, fiindcă cei pentru cari vorbesc aici, nu pot striga lumii durerile lor, — dar prin rostul scrisurii în presă, poate, le va veni cineva în ajutor. Să nădărdum.

Nic. Grebenea.

Plecarea dlui N. Iorga în străinătate. Duminecă a părăsit capitala dl profesor N. Iorga, plecând la Paris, pentru a ține la Sorbona, obișnuitele lecții. La mijlocul lui Ianuar dl Iorga va pleca din Paris spre America, unde e invitat de societățile culturale românești să țină câteva conferențe. În Februar a. c. dl N. Iorga se va înapoia în țară.

Școale confesionale. Ungaria, care este astăzi stat național cum n'a fost niciodată, își păstrează și sporește numărul școalelor confesionale, aflătoare sub controlul direct al episcopilor romano-catolici. Numărul acestor școale confesionale, de diferite grade, a ajuns în 1929 la cifra de 2839, între care 40 licee și 42 seminarii, cu aproape trei sute de mii elevi în total.

prietenii, să ne uităm de necazurile și greul vieții noastre, însușindu-ne și nouă același optimism ce i-a caracterizat întreaga lui viață pământească. Pentru prietenia curată ce ne-ai păstrat în viața ta pământească, prietene Aurel, noi ceice ne aflăm în jurul sicriului tău și ceilalți mulți prieteni, cari prin noi îți trimit ultimul salut, îți vom păstra vie amintirea ta și ne vom năzui, să alinăm cel puțin încâtva durerile, ce le-ai cauzat prin moartea ta prea de timpurie iubiților tăi familiari.

Acesta a fost și așa l-am cunoscut noi pe preotul, profesorul și prietenul nostru Aurel Popovici! Înțelegem deci regretul ce-l lasă el în urmă! Fica își plânge pe tatăl iubit, părinții pe fiul lor iubit, pe al doilea fiu, pe care sunt nevoiți să-l petreacă le groapă, sora pe frațele, pe care l-a adăpostit în cele din urmă clipite ale vieții sale, și noi

Dela sate

— Din protopopiatul Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune —

Din noianul sbuciumărilor vieții noastre pământești, munca osârduitoare și înțebită prin îmbinarea fericită a celor doi factori culturali dela sate, preoți și învățători, apare ca soare binefăcător pentru sufletele însetoșate de-a gusta din apa limpede a sfintei Evanghelii.

Poporul, în setea lui sufletească, aleargă și acum după învățăturile alinătoare ale sf. evangheliei, întocmai ca pe vremuri depărtate.

Dovada o servesc prilejurile întrunirilor religioase-culturale ale proțimii și învățătorimii din mijlocul poporului dela sate.

Un caz de acest fel ni-a fost dat în Dumineca din 15 Decembrie 1929, când cercul religios Vâlcele, îmbinat cu cercul cultural al învățătorilor din Sf. Gheorghe și jur, întrunit în comuna Hăghig, a desfășurat o activitate frumoasă religioasă-culturală, în fața unui mare număr de credincioși din comună.

Serviciul divin în sobor, precum și răspunsurile liturgice date de corul mixt al «Astrei» desp. Sf. Gheorghe, sub conducerea dlui prof. Becarian, ne-au înălțat în sferile cele mai presus de ceruri.

Predica dela sfârșitul sf. Liturghiei, rostită de preotul Ilie Păștina, cu textul «Fericit este celce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu» (Luca 14, 25) despre «Cina Împăratului» a impresionat profund pe ascultători.

O lature remarcabilă a întrunirii o formează conferențele ținute d. a. în sala școlii primare.

După înțonarea festivă a imnului regal, pâr. protopop A. Niștor cu verva cunoscută, trece pe dinaintea ochilor noștri sufletești o bogăție de învățături scoase din Sfta Scriptură, aplicându-le la rostul vieții de azi.

Conferența dșoarei M. Axente, inv. în Araci, despre «Industria casnică» a fost d'asemenea mult apreciată.

În seria conferențelor au fost intercalate producțiuni școlare, mult reușite, și câteva cântări executate de corul mixt al «Astrei» sub conducerea dlui Becarian, precum și cântări executate de corul mixt al învățătorilor sub conducerea dlui dir. școlar Gh. Iordache.

Relevăm prezența dlui revizor școlar M. Ogrăanu, care într'o înălțătoare cuvântare, arată jertifele aduse de înaintașii noștri pentru înfăptuirea

toți pe tovarășul de luptă și prietenul cinstit și de omenie. Odihnească în pace și fie-i memoria binecuvântată! Amin.

Cuvântare

— Rostită în catedrala din Sibiu, în Dumineca înaintea praznicului Nașterii Domnului —

«Isus Hristoase Mesia».

Acest nume, frați creștini, mai pesus de tot numele, formează obiectul central al propoveduirii profeților din Testamentul Vechi. Isus înseamnă mântuitor, Hristos unsul, alesul lui Dumnezeu, ear Mesia nu este decât echivalentul evreesc al aceluiaș nume.

Obiect al profețiilor în Hristos, s'au și plinit toate bunele vestiri ale bărbaților inspirați de Duhul lui Dumnezeu, ce sânt profeții, cu venirea

idealului național, încurajează pe toți la muncă cinstită și nepregetată pe toate terenurile vieții publice.

De încheere, pâr. Cornel Mandea, mulțumește călduros, în numele poporului, pentru frumoasa festivitate.

Liu

✝ Preotul Aurel Popovici

În ajunul Nașterii Domnului, după un morb îndelungat a trecut la cele veșnice profesorul dela școala normală «Andrei Șaguna» din Sibiu, preotul Aurel Popovici. Plecase dela catedră de vrea 5 săptămâni pentru a se recrea în satul nașterii sale, Ruși (jud. Hunedoara) unde în casa surorii și a cumnatului său a găsit toată îngrijirea, până în cele din urmă momente. Morbul însă s'a agravat, grăbind sosirea desnodământului fatal, pe care răposatul era pregătit a l primi. Vestea morții a sosit în orașul nostru în 25 Decembrie cauzând regrete în întreaga societate sibiană, în care regretatul era bine cunoscut, apreciat și simpatizat în cele mai largi cercuri.

Înmormântarea a avut loc în 26 Decembrie a. c. în cimitirul bisericii noastre din Ruși. Pentru actul înmormântării au plecat din partea P. V. Consiliu arhiepiscopesc P. O. D. D. consilieri: Traian Petrișor, Ier. Grovu și P. Marcu și diaconul I. Dinu, iar din partea școlii normale dnii prof. pâr. M. Neagu și V. Oariu, cari au slujit prohodul asistați și de un mare număr de preoți din jur în frunte cu adm. prot. S. Rusan. Panegiricul l-a rostit cons. T. Petrișor, iar în numele școlii normale a vorbit pâr. M. Neagu.

Răposatul și a început activitatea pastorală în Covragiu, prot. Hăteg, de unde în anul 1910 în urma morții fericitului în Domnul D. Cunțanu a fost chemat ca profesor de cântări bis. și tipic la vechiul nostru seminar pedagogic teologic «Andreian» și duhovnic, pe cari posturi le-a ocupat până la reorganizarea școlii normale, la care apoi a fost numit profesor titular definitiv. Pe terenul cântărilor bisericești s'a distins prin manualul de tipic tipărit în două ediții și prin manualul de cântări bisericești tipărit în colaborare cu alții. Pentru munca sa bine pricepută a fost distins cu brău roșu de către I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae, iar șirul atâtor generații de preoți și învățători vor păstra neștersă amintirea profesorului iubit.

Odihnească cu dreptii, în veci pomenirea lui!

Mesiei, plinirea vremii s'a desăvârșit. De aceea, în preajma mării praznic al Nașterii lui Isus, e bine cred să privim puțin îndărăt, să ne întorcem cu duhul și cugetul nostru în lumea profeților.

Să ne îndreptăm atențiunea asupra capitolului 40 din cartea lui Isaia, cel mai reprezentativ între profeți.

«Mângăiați, mângăiați poporul meu, zice Domnul, vorbiți Ierusalimului la inimă și-i spuneți, că robia i s'a sfârșit, că nedreptatea i este ispășită, că a luat din mâna lui Dumnezeu în doită măsură pentru păcatele sale. — O voce strigă: gătiți în pustie calea Domnului, drept faceți cărările Lui»... (V 1—3).

Cui și între ce împrejurări au fost adresate aceste cuvinte de îmbărbătare? Dumnezeul cel viu a dat poruncă prorocilor să vestească Israelului robii în Babilon vestea cea bună a mântuirii. Într'adevăr, trecuseră mulți

Școala de auxiliare sociale

— Un nou așezământ —

Asociația Casa Femeii din București, cu un comitet de direcție sub președinția dnei Alexandrina Cantacuzino, a luat inițiativa de a deschide în localul său o școală de auxiliare sociale, menită să aducă reale foloase prin pregătirea ce elevele vor primi în timpul studiilor ce se deschid zilele acestea.

Condițiile de admitere cer: etate între 18—35 ani înolniiși, absolvirea cursului secundar inferior sau școala (normală, de comerț, profesională, de menaj e c.); taxa de înscriere o mie de lei anual; pensie completă pentru eleve în schimbul unei taxe de cincisute lei lunar. Cursurile durează trei ani. Absolventele primesc diplomă de auxiliare sociale și pot obține posturi în institutele de ajutorare și pregătire muncitorească, în biblioteci ș. a. Înscriere se fac la: Casa Femeii, București, Splaiul Independenței 2.

Scopul școlii este următorul:

În localul asociației Casa Femeii se deschid, în ziua de 15 Ianuar 1930, cursurile școlii auxiliare sociale, cu aprobarea și concursul Ministerialul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

Odată cu sporirea operelor sociale menite a veni în ajutorul celor ce au nevoie de un sprijin moral sau material, odată cu sporirea reformelor sociale, s'a evidențiat nevoia unui personal, care să aibă pregătirea și cunoștințele necesare unei organizații pe baze științifice a serviciului social. Binefacerea de alta dată, așa cum era înțeleasă, n'a dat nici un rezultat. Era un ajutor imediat, care se da celui ce avea nevoie, fără a se cerceta de unde provenea răul, fără a cerceta cauzele care au contribuit să pună pe invalid într'o stare de inferioritate: fizică, morală sau materială.

Serviciul social este o știință nouă, care cuprinde tot efortul vizând a ușura suferințele provenite de mizerie, a readuce indivizii și familiile în condițiile normale de viață prin asistența cazurilor individuale, prin asistența colectivității, prin cercetări

ani, decând poporul ales al lui Dumnezeu gemea în suferințe amare și era chinuit sub jug străin departe de țara fâgăduinții. Dar eată că se aude vestea despre regele perșilor, Cyrus, că înaintează învingător spre Babilon; poporul evreu, aservit acestei ceări, saltă de bucurie și vede în regele persan un ales al lui Dumnezeu spre eliberarea Israelului din robie (41, 2). Se aștepta deci cu înfrigurare apropierea lui Cyrus și căderea trufașului Babilon în mâna lui.

Când poporul robii își făurea nădejdi de mântuire glasul Dumnezeului său se face auzit cătră profeți: «Mângăiați, mângăiați poporul meu! De-acum vei fi mântuit, Israele, luat-ai în doit pentru păcatele tale, timpul ispășirii s'a plinit, gătește calea Domnului, pentru că să te conducă ear cu slavă în pământul fâgăduinții.

O, câtă bucurie a cuprins pe cei deportați la auzul soliei cerești che-

și anchete sociale. Serviciul social cuprinde nu numai asistența și prevenirea socială, ci într-o măsură și igiena și educația.

Școala de auxiliare sociale va avea forma elementele care vor fi gata să pună în serviciul societății, odată cu devotamentul lor, cunoștințele și experiența câștigată în timpul studiilor.

Dela școala noastră se vor recruta auxiliare sociale care să lucreze nu numai în bibliotecă, dar mai ales în instituțiile și ozerle tot mai numeroase de ajutorare și pregătire muncitorească, înființate și patronate de stat, marii industriași și comercianți, sau de către organizațiile patronale ori muncitorești.

La această școală sânt chemate toate persoanele care voesc să pună calitățile lor sufletești și intelectuale în serviciul societății și al țării.

Scrieri de propagandă

— Instiințare —

Institutul biblic al bisericii ortodoxe române a publicat concurs pentru alcătuirea unor broșuri de propagandă în combaterea sectelor religioase.

Concursul cuprinde următoarele:

Institutul biblic al bisericii ortodoxe române, dorind a tipări în bibliotecă sa o serie de broșuri pentru prevenirea și combaterea propagandei sectante, publică pentru aceasta concurs, pe termen de trei luni adică până la 1 April 1930 pentru alcătuirea următoarelor broșuri:

1. **Sectele religioase.** Istoricul apariției lor. Starea lor astăzi, externă și internă. (În această broșură se va arăta pe larg biografiile întemeetilor acestor secte, cari au fost adese ori oameni de rea credință, înșelători etc.)

2. **Problema mântuirii după concepția ortodoxă, catolică, protestantă și sectantă.**

3. Sf. Scriptură și sf. Tradițiune.
4. Biserica.
5. Tainele bisericii.
6. Cultul sfinților.
7. Tălcuirea sfintei Scripturi.
8. Cinstirea sfintelor icoane.
9. Cinstirea sfântului Sinod.
10. Rolul misionarului ortodox.
11. Metoda prevenirii și combaterii sectelor.

mându-i la mângâiere; nădejdea de mântuire vestită în acest chip a zguduit adânc pe poporul ținut sub jug, pe acest popor evreu, care înstrăinat pe țărnișii apelor din Babilon nu făcea decât să se tângulască până acum. Versetul prim din Ps. 137: «La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns și ne-am adus aminte de Sion»... nu este decât o expresiune plină de amărăciune a stării de spirit a poporului rob.

Dacă după toate aparențele robia e pe sfârșite, este vremea pentru a se pregăti întoarcerea la Ierusalim; și ce întoarcere, după cuvântul profetului (42, 13—15). Dumnezeu în persoană se va pune, ca un viteaz, în fruntea poporului său pentru a-l călăuzi spre malurile Iordanului. Dumnezeu va conduce pe poporul Său, cu mână tare, nimenea nu va putea sta împotriva-l. Drumul de urmat până în Palestina va fi ales cel mai

Tratarea acestor chestiuni se va face într-o expunere clară, cu termeni înțeleși de toată lumea și cu argumentație biblică suficientă pentru luminarea desăvârșită a chestiunii.

În ceea ce privește stilul, acesta nu va fi nici popular, nici științific, ci pe cât posibil va trebui să îndeplinească ambele aceste calități.

Și, fiindcă broșurile se vor tipări cu două feluri de literă, și anume, cu literă mai mare argumentația, strict necesară și cu o descriere pe înțelesul tuturor, iar cu literă mai mică textele biblice în întregime, pentru aceasta alcătuitorii vor ține seama, în tratarea subiectelor, de lucrul acesta

Formatul broșurilor va fi al broșurilor tipărite în biblioteca Institutului biblic, și fiecare broșură va putea avea dela 5—7 coale de tipar adică 80—120 de pagini.

Institutul biblic plătește, ca drept de autor odată pentru totdeauna pentru broșurile alese, 4000 lei coala de tipar.

Alegerea broșurilor se va face de către comitetul de editură al Institutului, la care va lua parte și comitetul administrativ sau un delegat al său.

Cei care doresc a cunoaște mai amănunțit felul în care Institutul dorește să fie tratate aceste chestiuni, sânt rugați să citească referatul prezentat comitetului administrativ în această privință, de către dl Th. Păcescu, președintele comitetului, și publicat în revista «Biserica ortodoxă» numărul pe luna Decembrie 1929.

„Oastea Domnului”

Duminecă în 29 Decembrie a. c. s'a inaugurat tipografia și Librăria: «Oastea Domnului», înființată de părinte Iosif Trifa, redactorul gazetei de propagandă pentru popor: *Lumina Săntelilor*. Sfințirea apei a făcut-o P. C. arhimandritul Policarp, asistat de Protop. Cioran și G. Maior, director seminarial. Părintele arhimandrit a adresat cuvinte de laudă pentru lucrarea de propagandă religioasă a păr. I. Trifa, și i-a răspuns inițiatorul: *Oastei Domnului*. Păr. Ioan Moța dela «Libertatea» pomenește despre începuturile apostolatului prin presă pe seama publicului dela sate, vede în păr. I. Trifa pe continuatorul operei, careia i a închinat energie și entuziasm din tinerețile sale.

«Oastea Domnului» numără azi 20 000 membri, recrutați din pătura țărănească și sunt răspândiți prin toate regiunile țării. *E o mișcare religioasă*, care intrupează *reacțiunea*

celor de jos în contra celorce alunecă în păcate și nu mai țin socoteală de glasul conștiinței.

Întoarcerea la traiul simplu, netărnănic și fără egoism nu e ușoară tuturor, iar ceice au ajuns să se stăpânească sunt dator să vâneze și pe alții.

Mișcarea: Oastea Domnului are un caracter misionar din ce în ce mai lămurit. S'a ivit într'un timp tulbure, când multe suflete au început să se rățacească. P. Trifa a înțeles semnele vremii și a pornit mișcarea, care va supraviețui generației de azi. La sărbarea de Dumină au participat preoții din Sibiu și public ales, precum și reprezentanți din provincie ai «Oastei Domnului».

Meditații

1. Împlinirea datoriei

O regulă a moralității este: datorința de a lucra cum dictează conștiința.

Educația din școală și dela părinți te a înzestrat cu bună pornire, iar buna pornire e începutul moralității; — dar această înclinare, luată în sine, prea puțin valorează.

Ca omul să fie pe deplin bun: nu-i d'ajuns hotărârea de împlinire a datorinței.

Unii oameni înțeleg greșit datorința. Chemarea moralei creștine este, să arate: ce i bun din punct de vedere moral.

1. Datorința, ca ceva deosebit de plăcerea și de folosul nostru, în ființa sa e aceeași, cu privire la toți oamenii, cari trăiesc între aceleași raporturi. Ceea ce i bun unuia, nu-i rău celuilalt; ce e oprit lui Petru, e oprit și lui Pavel.

De aici urmează, că mijlocul cunoașterii datorinței este a întreba conștiința, dacă e bine sau rău ceea ce voim să facem, ca oare fapta plănuită e atât de bună, încât și alții ar săvârși-o în locul nostru.

2. Uneori lucrarea în sine e chiar bună; cauza ce îndeamnă a lucra însă, nu e tot așa de bună. Ca să ne convingem, aplicăm aceeași regulă. Adică ne întrebăm conștiința noastră: Care e adevărată cauză ce ne conduce în lucrarea noastră?

Să făcăm pururea așa, ca pricina lucrării noastre să poată servi ca regulă de lucru fiecărui om.

3. Bine cumpănind lucrul, numai o regulă e hotărâtoare, aceea adică ce trebuie să o urmeze fiecare om și poate să o urmeze mereu, fără să in-

ducă în greșală pe cineva prin aceasta. Regula nu va zice: Caută plăcerea, năzuiește a fi cel mai fericit. De-ar căuta lumea numai desfătarea, n'ar ființa mai mult morala; acela, care caută, să fie fericit prin orice mijloace, — nu se gândește decât la sine, și astfel cauzează rău altora, fără să ajungă la fericirea căutată.

Regula va zice: «Ține pururea înaintea ochilor tăi binele obștesc». Folosul obștesc adesea pretinde jertfirea intereselor individuale. Dar aici trebuie să se știe exact: în care cazuri e îndreptățită această jertfă, și de ce?

Avem să stabilim altă regulă, peste interesul privat. Această regulă asigură cea mai nobilă plăcere. Ea zice: Cinstește în tine și în alții demnitatea de om! Lucrează față de fiecare ființă morală cu demnitate de om! Nu privi pe alții ca unealtă a plăcerii și a folosului tău propriu.

E deosebire între persoană și lucru. Lucrurile aparțin omului, care le întrebuințează la nevoile sale. Dar persoana, liberă și înzestrată cu minte, nu aparține altuia; persoana e stăpână peste sine și altul n'o poate stăpâni fără învoirea ei. Ființele morale își au datorințele, drepturile și răspunderea lor; sânt deopotrivă înaintea moralei.

2. Bunii și răii

Dreptatea cere, ca cei buni să dobândească fericire în proporția meritului lor, iar cei răi osândă după mărimea păcatului lor.

Ceea ce ne răsplătește mai întâi când săvârșim binele, și ne pedepsește când săvârșim răul: este însăși conștiința noastră. În cel dintâi caz simțim bucurie adâncă: pacea conștiinței, fericire că sântem mulțumiți cu noi înșine.

Ca om cinstit și-ar schimba sărăcia cu o avuție câștigată în mod păcătos? Marele înțelept al timpului vechi, Socrate, pe care l-au osândit la moarte pe nedrept, s'a simțit mai fericit decât dușmanii lui și a grăit: «Rabd mai bucuroso nedreptatea, decât s'o fac.»

Când, dimpotrivă, omul face răul, deși își vede limpede datorința, îi cuprinde rușine și nemulțumire, ca remușcare a conștiinței. Dacă vina săvârșită e în adevăr păcat, remușcarea conștiinței — alungă dela om somnul, liniștea, uneori îi iea și mintea. Ziua și noaptea e îngândurat, poartă frică și nu-l descopere cumva; în fiecare clipă își închipuie, că știu și alții de păcatul său și, de fapt, chiar

reîntrarea Israeliților în Canaan, pământul făgăduinții, se va începe pentru ei o stare de fericire definitivă cu condiția că vor respecta legea lui Dumnezeu. Împăratul proroc David din a cărui seminție trebuia să se nască Mesia, vorbește (în Ps. 2 și 109) despre urcarea pe tron a unui principe care cu ajutorul lui Dumnezeu va stăpâni întreg universul. Stăpânia acestui principe încă se va inaugura într'un viitor apropiat.

Ceea ce reținem noi, e faptul că, dela căderea în păcat, omul în situația sa de trudnică miserie, se dorește necontentit după izbăvitor, — acesta-i este necesar pentru recăștigarea forțelor firești slăbite și pentru reîntrarea în harul lui Dumnezeu, pentruca astfel omul să-și poată ajunge ținta sa ultimă — omul în planul etern al lui Dumnezeu a fost conceput după chipul și asemănarea Sa, și pentru a se restabili această asemănare, izbă-

nezeu, care va petrece fără nici o grijă în împărăția mesianică.

II

Această profeție, cuprinzând solie de mângâiere și de pregătire a căii Domnului, valoarea acestei profeții mai bine zis, nu se întinde numai la împrejurările istorice între care a fost enunțată. Textul din prorocul Isaia (40, 1—3) nu constituie prima mângâiere, nici cea dintâi licărire de nădejde dată poporului ales. Această profeție nu este decât o verigă din lungul lanț al făgăduințelor izbăvitoare. Evident, poporul în robie a așteptat realizarea imediată a profeției, apariția Mesiei și inaugurarea unei epoci de fericire veșnică pentru Israil. Acest fenomen însă, lipsa de perspectivă în interpretarea profețiilor, a mai obvenit în viața de așteptare și de zăbucium a poporului ales. Așa bunăoară Moisi credea că odată cu

reîntrarea Israeliților în Canaan, pământul făgăduinții, se va începe pentru ei o stare de fericire definitivă cu condiția că vor respecta legea lui Dumnezeu. Împăratul proroc David din a cărui seminție trebuia să se nască Mesia, vorbește (în Ps. 2 și 109) despre urcarea pe tron a unui principe care cu ajutorul lui Dumnezeu va stăpâni întreg universul. Stăpânia acestui principe încă se va inaugura într'un viitor apropiat.

Ceea ce reținem noi, e faptul că, dela căderea în păcat, omul în situația sa de trudnică miserie, se dorește necontentit după izbăvitor, — acesta-i este necesar pentru recăștigarea forțelor firești slăbite și pentru reîntrarea în harul lui Dumnezeu, pentruca astfel omul să-și poată ajunge ținta sa ultimă — omul în planul etern al lui Dumnezeu a fost conceput după chipul și asemănarea Sa, și pentru a se restabili această asemănare, izbă-

În război și în pace. S'a făcut socoteală despre pierderile îndurate de Rusia în anii din urmă. S'a aflat, că țara aceasta uriașă a pierdut în marele război 4 milioane de oameni, iar dela 1918 și până astăzi au pierit de foame și de mâinile bolșevicilor peste 15 milioane de oameni.

Sodoma? Săpături arheologice, făcute acum în regiunea Iordanului, spun că au descoperit ruinele unui oraș, care n'ar fi altul, decât vestita **Sodomă**, pomenită în cărțile sfinte.

Refuz. Regele Angliei refuză primirea în audiență a reprezentantului sovietelor, zicând că nu poate primi pe un reprezentant al unei țări, unde a fost asasinat un membru al familiei din care face parte.

Cum își câștigă traiul zilnic? Un englez, pentru a putea fi, la orce clipă, în ajutorul bețivilor, trece mereu, ziua și noaptea, pe străzile Londrei. Indată ce zărește pe unul cam împleticindu-se de picioare, omul nostru se apropie și pune, sticluta cu amoniac, la nasul celui turmentat. Câștigul zilnic, pe urma acestui serviciu, este cu totul respectabil; mai ales în zile de sărbătoare, numărul clienților se urcă în măsură neașteptată.

ȘTIRI LOCALE

Concert popular s'a dat, în sala teatrului, Luni la ora 5 d. a., cu piese alese din autori cunoscuți ai literaturii muzicale. Orchestra orașului a fost dirijată, de astă dată, de dl profesor Emil Honigberger, destoinic și îndemnativ conducător, spre mulțumirea unei numeroase asistențe.

Convocare. Direcțiunea liceului «Gh. Lazăr» din Sibiu, convoacă comitetul școlar al liceului în adunare generală pe **Duminecă**, 12 Ianuar 1930, ora 11 a. m. în sala de ședințe a liceului, pentru: 1. cenzurarea bugetului; 2. cenzurarea contului de gestiune; 3. alegerea unui censor. Intrucât nu s'ar întruni numărul necesar de membri, adunarea generală se va ținea **Duminecă** 19 Ianuar 1930 ora 11 a. m. cu numărul membrilor prezenți. **Direcțiunea.**

că pentru ele nu mai există nici un ajutor. O! nu, fraților, în ajunul **Nașterii Mântuitorului tuturor** la o parte cu astfel de gânduri!

«Și vor fi cele strâmbe drepte și cele colțuroase căi netede» (40, 4). Traducând și conținutul acestor cuvinte în valori spirituale, vom înțelege, că așteptând pe **Împăratul dreptății** să alungăm dela noi orice-ar merge împotriva adevărului; la o parte cu orice griji și cu orice îndoială, cu inimă curată și cu sinceritate desăvârșite să ne lepădăm de toată nedreptatea, ca toate netede fiind, **Domnul** care se apropie, să-și poată face intrarea după cuviință.

Isus Hristos Mesia. Gătiți calea Lui! Amin.

Gheorghe Secaș
profesor de teologie.

Citiți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică, organ pentru știința și viața bisericească, sub patronajul I. P. S. Sale Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae. Cuprinsul Nr. 12 din 1929. Pr. Gh. Maior: Hristos se naște... Prot. Vasile Gan: Cum să spovedim? I. N. Lungulescu: Ortodoxismul lucrativ și ortodoxismul dogmatic. Dr. N. Terchilă: Duhul vremii de azi în Germania. Protoier. Ion Dăncilă: În peștera din Vifleem, în mijlocul Familiei Sfinte. N. Colan, Pr. S. Căndea și Prof. N. Neaga: Mișcarea literară: Valoarea concordatului încheiat cu Vaticanul. Memorile unui duhovnic. Din viața lui Nestor Ianovici, episcopul Aradului. Frământări românești în jurul scaunului episcopesc ortodox dela Arad. Haina de nuntă. Pastorația individuală și colectivă. Primejdia sectelor religioase pentru statele naționale și mijloacele de apărare. Arhiv Orientalni. Cristentum und Wissenschaft. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft. Bulletin of the American Schools of Oriental Research. Recherches de Science religieuse. W. O. E. Oesterley, The book of Proverbs. Pr. S. Căndea: Cronică: Congresul național-bisericesc. Conferințe religioase în Sibiu. Sumarul «Sevistei Teologice» pe anul 1929. — Redacția și administrația: Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 32. Abonamentul pe un an 200 lei.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan
Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**.

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Vino după mine!...

Meditații pastorale mult folositoare Clerului din ziua de azi

de
Dr. IOSIF HRADIL
profesor de teologie

Prețul Lei 25,—, plus spese postale Lei 10,—

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de ZOTTI HODOȘ. **Partea I completă**, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

In partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

In partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

Nr. 328/929

(151) 2-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de cl. III a **Băstea**, cu filia Holdea, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregirea dotației dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială de 9 jug. cad., fânaț și arătură.

3. Birul parohial obișnuit în bucate, de fiecare casă o măsură de porumb.

4. Venitele stolare, statorite și aprobate pentru toate parohiile din protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ort.-rom. din Dobra, iar concurenții se vor prezenta în o **Duminecă** sau sărbătoare spre a fi cunoscuți de enoriași.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 17 Decemvrie 1929.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 546/1929

(150) 2-3

Publicațiune de licitație

Consiliul din Moeciul de sus, protopopiatul Bran, județul Brașov, pe baza concesiunii date de Prea Veneratul consiliu arhiepiscopesc dto 21 Septemvrie a. c. Nr. 7521 dă în lucrare pe calea licitațiunei publice minuende, zidirea turnului bisericii ortodoxe de acolo.

Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial din Moeciul de sus.

Prețul strigării este 150.000 Lei.

Licitanții au a depune vadiu de 10% dela prețul strigării, în bani gata, sau în hârtii de valoare acceptabile, cari se vor reține ca garanție până după colaudare.

Licitatiia se va ținea **Miercuri** în 22 Ianuarie 1930, în casa culturală din Bran.

Moeciul de sus, la 16 Decemvrie 1929.

Preot **Petre Mureșan**
președintele comitetului parohial

George Babeș
adm. protopopesc

Ioachim Popoiu
epitrop

Nr. 1231/1929.

(149) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II a **Coveș**, protoptesbiteratul Agnita, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul cu întregirea dela stat, conform celor fasonate în coala B.

2. Casă parohială în stare bună cu toate dependențele necesare.

3. Sesiune parohială în mărime de 21 jugăre pământ arător și fânaț de clasa I și în imediata apropiere de comună.

4. Drepturi pentru (4) patru vite în pășunea societății de pășunat.

5. Stola statorită pentru toate parohiile din tract.

6. Intrucât statul va socoti la venitele parohiale și câte 1 ferdelă de porumb, parohia se angajază a da în natură câte 1 ferdelă (20 l.) porumb de fiecare familie.

Reflecții îndreptățiți la acest post sânt poștiți ca să-și trimită cererile, provăzute cu toate documentele

necesare, în termenul mai sus indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral și în vr'o **Duminecă** sau sărbătoare, pe lângă prealabila încunoștințare a acestuia, se vor prezenta pentru a face cunoștință cu poporul, a predica și eventual a celebra.

Oficiul prot. ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Agnita, 10 Decemvrie 1929.

Emil Păcală
protopop.

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, se poate comanda

ACAFTISTUL

Preasfintei Născătoare de **Dumnezeu** și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 400,—

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului

Nr. IX

Cum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaciu?
(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude

de

Dr. Gh. Ciuhandu
consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**. Prețul Lei 25,—, plus spese Lei 5,—.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**

Viața lui Isus

de

Giovanni Papini

în românește de

ALEXANDRU MARCU

Prețul Lei 180,—, plus porto poștal Lei 15,—

Dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu** se pot procura

Icoane sfinte

pe hârtie, de toate mărimile și de o execuție foarte frumoasă.

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.

De la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura:

Memoriile unui Duhovnic

Studiu pastoral

de

VASILE GAN

protopop

Prețul Lei 100—, plus spese postale Lei 15

A apărut în ediție nouă și se află la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Teologia practică

Liturgia bisericii ortodoxe

cursuri universitare

de

Dr. Vasile Mitrofanovici

fost profesor p. o. teologia practică la facultatea teologică din Cernăuți

Prelucrate, completeate și editate

de

Prof. Dr. Teodor Tarnavski

și acum din nou editate și completeate

de

Dr. în teologie și filozofie

Nectarie Nicolae Cotlarciuc

arhiepiscop și mitropolit al Bucovinei
fost profesor universitar pentru Teologia practică

Prețul Lei 650—, plus spese postale Lei 30—

A apărut:

Povățuitorul Creștinului ort.

de Pr. Ioan Stefan Popescu

o minunată cărtică de rugăciuni și povești despre cum trebuie să se poarte creștinul adevărat în biserică. Prețul leg. 40 Lei. Broș. 20, plus Lei 10 spese. Se poate comanda de la Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți

ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresviterul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSKI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400—. La comanda se alătură Lei 20— pentru spese postale

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ**. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

A apărut, în a treia ediție, romanul:

MARTIRII,

de **Constanța Hodoș**, cu o prefață de Ion Gorun. București, Tip. I. Copuzeanu.

De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Prețul 60 lei, și porto.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl **NICOLAE NEAGA**, profesor suplent la Academia teologică «Andreiană», din Biblia publicată sub îngrijirea Sântului Sinod în 1914, cari texte, pentru ca să fie cât mai accesibile la instrucțiunea din Exegețică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comanda de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30— + spese Lei 5—. Se poate comanda de la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1930

Cuprinde bogată materie, cu frumoase chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul:

† Înaltul Regent **Gheorghe V. Buzdugan**. — *Anul nou*. — *Știri și fapte*: Dată menținută, Bugetul, Preoțimea și politica, Noul stat, Peste Ocean, Sănătatea poporului și vechea plagă, Adunările eparhiale, Casă de credit, Vizitații canonice, Facultate, sau academie? Daniile credincioșilor, A zecea aniversare, Concordatul, Act de demnitate, Societatea ortodoxă a femeilor, Salarizarea preoțimii, Ziua temperanței, Congres, Asociația preoteselor, Cursuri cooperatiste, Cursuri populare, Modificări, Școlile confesionale, Recreare și meditație religioasă, Școlare, Congrese misionare, La moartea Regentului, Noul Regent, La o sută de ani, Congres național bisericesc. — *Sfatul Reginei*, Turnul de fildeș. — *Mănăstire rulină* (versuri). — *Mai tare crucea*, de Ion Gorun. — *Isus* (versuri). — *Slavă muncii* (versuri). — *Cuvântul Principesei Mame Elena*. — Locașuri de închinare: *Mănăstirea Neamțului*. — *Satana și bogatul*, din popor. — Cuvinte de Regină. — Pe ușa unei biserici. — *Moș Crăciun* (versuri). — Băuturile alcoolice. — *În muncă și rugăciune*, viața unui sat dela munte. — Înormântare. — *Isus Hristos ne cheamă*. — Locuitorii României după religie. — Din viețile Sfinților: *Sfânta Paraschiva*. — Legenda cehoslovacă. — *Cum să scăpăm de neazuri*: Să înființăm cooperative. — Sudalmele. — **Fel de fel**: 1. Vindecat; 2. Dacă ar veni Isus; 3. Insoțitorii buni; 4. Grijiți de cimitire! (două icoane); 5. Când e ziua adevărată? (Paștile în 1929); 6. Coruri bune bisericești; 7. Să lucrăm în zi de Duminecă? 8. Cu aeroplanul; 9. Pentru sănătate; 10. Căsătorie foarte «civilă»; 11. Craiul zăpezii; 12. Credința creștină; 13. Al patrulea crai; 14. Predica; 15. Cuvântul unui indian; 16. Statue Mântuitorului; 17. Câteva cifre. — *Imn* (versuri). — *Care-i bun creștin?* — *Glume*. — Târgurile. Anunțuri ș. a.

Chipuri: † Înaltul Regent **Gheorghe V. Buzdugan**. — Locașuri de închinare: *Sf. Mănăstire «Intregirea Neamului»*, din comuna Bucium, județul Făgăraș. *Sf. Mănăstire a Neamțului*. — A. S. R. Principesa Mamă **Elena** și M. S. Regele **Mihai I**. — *În oră de studiu* (M. S. Regele Mihai I la masa de scris).

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea târgurilor de vite și mărfuri, ș. a.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (*Șematismul*) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheti și învățători.

Prețul: 75 Lei

Plus porto postal Lei 10, și sânt a se trimite înainte prin mandat postal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat